

25. Aug. 1840

FAKTA

Dato:
25. Aug. 1840

Sidetal:
Dagbog C, side 98-99

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS1974-33

TRANSSKRIFTION

25de Tirsdag.

Om Morgenen Kl 5 var mit Tøi oppakket, og da Kaffen var indtagen paa den sædvanlige tarvelige Maade rede vi ud af Byen. Veien var fuld af Folk, der bragte Sager til Byen eller Svovel til Havnen. Heeden var taalelig og vi ankom allerede tidlig paa Formiddagen til Aqua Bastiglia, det smudsigste Huul jeg vel nogensinde har seet. Efter der at have gjort en kun kort Hvile vare vi Kl 12 alt igjen paa Veien; men nu var Heeden over all Maade trykkende, neppe kunne man drage Veiret, paa Skygge af Træer eller Klipper var ikke at tænke. Saaledes maatte man lide den heele øvrige Dag. Det Stykke af Landet man nu har at passere er yderst øde og udyrket, ofte seer man paa Miles Distance intet Huus eller Menneske, og hvad man •99• tilfældigviis kommer forbi bær Præget af den yderste Armod, Folkene, især Børnene med elendige Klæder ofte nøgne, Huusene, fire Mure neppe med Tag, paa Vinduer er selv i de større Gaarde paa Landet ikke at tænke. En Kilde er paa denne Aarstiid en saa stor Siældenhed paa denne Vei, at jeg i Løbet af Dagen blot har passeret to, ogsaa Floderne mangle næsten over alt Vand, saa at Naturen har et ganske dødt Anstrøg; det eneste som af og til kan opmuntre en Smule er, naar man kan komme til at passere en Hyrde, disse spille her i Landet med stor Færdighed en lille Fløite, der virkelig for Øeblikket kan bringe en til at glemme i hvilket øde og slet bestyret Land man er. Jeg maae imidlertid anmærke at Farverne i disse forbrænte Landstrækninger næsten altid ere overmaade skønne, ofte kommer saagar smaae Partier der ere meget maleriske; men man er alt for medtagen til at kunne tænke paa at tegne Noget Saadant. Vi ankom mod Ave Maria til Lercara, hvor jeg om Aftenen havde et Anfald af Feber, jeg tror blot af Træthed. Folkene vare overmaade nette og omhyggelige, jeg fik en renlig Seng, og sov igjen lidt om Natten. Man raadede os til ikke om Morgenen at reise for tidligt ud, da en Vognmand nogle Dage i forveien var bleven udplyndret ved Dagsgryet, det fant sig af sig selv at jeg, hvad ikke havde været min Hensigt, maatte føie mig efter deres Ønske, da jeg paa den Tiid jeg ellers havde bestemt til at ride laae i en saa stærk Transpiration at jeg maatte vente en Time længere.

